

మజ్జిమిమాయ కథ

"వందన"

దలు....దబ మని వినిపిస్తున్న తలుపు చప్పుడుక కళ్ళు బలవంతంగా తెరచి గోడగడియారం వైపు చూశాను. అప్పుడే సాయంత్రం ఐదు గంటలు కావొస్తోంది! మా బాబు కాన్వెంటు నుండి తిరిగి వచ్చినట్లున్నాడు. ఇంతలోనే మళ్ళీ దబ.... దబ మని చప్పుడు! అబ్బ! ఒక్క క్షణం ఆలస్యం చేయకూడదు-అనుకుంటూవీధిగుమ్మంవైపు నడిచాను.

వీధి తలుపు తెరచి యధారావంగా ఎదురిందివైపు చూశాను. ఆ ఇంట్లో అమ్మాయి దిగులుగా వీధి గుమ్మంలో కూర్చోని ఉంది. ఇంకా పసి తనపు ఛాయలు పోని ముఖంలో విషాద రేఖలు. ఛెంగు ఛెంగున పరవళ్ళు తీసే వయసులో దీనంగా కూర్చోన్న ఆ అమ్మాయిని చూస్తే... ఏదో హృదయాన్ని కలచిన బాధ. నాలుగు నెలల నుంచి రోజూ చూస్తున్నదే ఆయినా, ఈ రోజెందుకో, ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడి ఒదార్చితే బాగుండుననిపించింది. కాని ఎలా? ఏవిధంగా? తెలియదు!

"అమ్మా టిఫిన్ పెట్టవే" అంటూ మాబాబు అరచిన-అరపుకు మళ్ళీ ఈ లోకంలో పడ్డాను. పద - అంటూ భారంగా లోనికి నడిచాను.

మా బాబుకి ప్లేటులో ఉమ్మా పెట్టి, వరండాలో కూర్చోన్నాను. మావీధి తలుపు తీసి ఉంటే, ఆ అమ్మాయి, వాళ్ళ ముందు గది అంతా కనిపిస్తుంది. ఆ అమ్మాయి పుస్తకం చదువుతూనో, మంచంమీద పడుకొనో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. వయసు 17

ఏళ్ళంటాయేమో. ఎంతో ఆహాయకంగా ఉంటుంది. లక్షణమైన ముఖం. వాళ్ళమ్మ మాత్రం చింతామణి నాటకంలోని లచ్చప్పను గుర్తుకు తెస్తుంది. ఏవనీ చేసినట్లు కనపడదు. ఏ తల్లయినా తను కష్టాలను భరించి తన సుఖం కోసం, తన కూతుర్ని సుఖపెట్టాలని చూస్తుంది. కాని ఈ రాక్షసి మాత్రం. తన సుఖం కోసం, తన జీవనోపాధి కోసం తన కూతుర్ని ఒక ముసిలాడికి అప్పగించింది.

ఆ ముసిలాడు నల్లగా, బాస పొట్టతో, ముఖం మీద స్పృటిక మచ్చలతో, అక్కడక్కడ నెరసిన వెంట్రుకలున్న బట్ట తలతో ఏకారంగా ఉంటాడు. అతనికి భార్య పిల్లలు ఉన్నారని తెలిసింది. కొడుక్కి పెళ్ళి కూడా అయిందట! తన మనవరాలి వయసులో ఉన్న ఆ పిల్లతో సంబంధం పెట్టుకోవడానికి వాడికి మనసెలా ఒప్పుందో మరి.

ఆ అమ్మాయి వయసులో ఉన్న ఆడ పిల్లలంతా మంచి బట్టలు వేసుకోవాలని, అందంగా అలంకరించుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరు తుంటారు. తన తల్లి ఆ కోర్కెలను ఎలాగు తీర్చలేదు. ఆ ముసిలాడైనా ఆ కోరికలు తీరుస్తాడు కదాని వాడితో పొందుకు ఆ అమ్మాయి ఒప్పుకొని ఉండవచ్చు. కాని రోజులు గడిచే కొలది ఆ అమ్మాయికి ఆ మోజులన్నీ తీరిపోయినట్లున్నాయి. బుద్ధి ఏకసంచి తనకేమి ఆవసరమో ఇప్పుడిప్పుడే గ్రహిస్తున్నట్లుంది.

నేను మా వారు కలసి సినిమాకు వెళ్ళినా, బయటకు వెళ్ళినా బాధగా చూస్తుంది చుట్టూ ఉన్న తన వయసువాళ్ళు హుమారుగా కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే వారివంక ఆశగా చూస్తుంది కాని ఎవరూ ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడటానికి సాహసించరు కారణం ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడటం చూస్తే ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళు ఉరుకోరు నేను ధైర్యం చేసి మాట్లాడుదామని అనుకుంటే మా వారికోమీ ఆభ్యంతరం లేదు కాని చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళ విమర్శలకు గురికావలసి వస్తుందేమోనని జడిసి ఉరుకొన్నాను

ఏమిటోయ్! మరీ అంత పరధ్యానంగా ఉన్నావు" అంటూ మా వారు విలచిన పిలుపుకు ఉలిక్కిపడి మాశను అప్పటికే బట్టలు మార్చుకొని ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చొని ఉన్నారు అట్టే ఏమిలేదు అంటూ టీ తీసికొని రావడానికి వంటింట్లోకి వెళ్ళాను

మరునాడు ఆదివారం శనివారం పెంకండ్ పోకి గాని, ఆదివారం ఫస్టుపోకి గాని, సినిమాకు వెళ్ళే అలవాటు మాకు ఆది కూడా నేను నిర్ణయించవలసివస్తే "ఏమండీ! నామనసేమి బాగోలేదు ఈ రోజు అలా పార్కుకి వెళ్ళాము సినిమాకు రేపు వెళ్ళాము" అని నేననగానే మావారు "సరే తొందరగా రెడీకా" అని స్నానం చేయడానికి బాత్-రూంలోనికి వెళ్ళిపోయాడు

పార్కులో ఒక మూల ఖాళీగావున్న బెంచీమీద కుర్చొన్నాం బాబు దగ్గరలోనే ఆడుతున్న పిల్లల దగ్గరకు వెళ్ళి వాళ్ళతో ఆటలో మునిగిపోయాడు "ఎవ్వరితోనైనా ఇట్టే కలసిపోతాడు పీడు" అంటూ - నావైపు తిరిగి "ఇప్పుడు చెప్పు మనసేమి బాగోలేదన్నావు ఏమిటి కారణం" అని ఆయన నన్నడిగాడు

మా ఎదురింటి అమ్మాయి సంగతి చెప్పాను అతని డబ్బు చూసి మోజు పడిందంటారా? లేక అతనిచ్చే వస్తువుల గురించి ఆశపడిందంటారా? అంటూ--నా అనుమానాలన్నీ ఆయన ముందుంచాను అంతావని "అవును చాలా రోజులుగా నేనూ గమనిస్తున్నాను అసలు విషయ మేమిటో కనుక్కోమనకు చేతనయిన సహాయం చేద్దాం" అన్నారు ఆట పూర్తయిందనుకుంటూ మా బాబు "డాడీ! ఇంటికి పోదాం" అంటూ ఆయన చెయ్యి పట్టుకొని లాగేసరికి మాటల్లోంచి తేరుకొని ఇంటివైపు నడిచాం

సోమవారం మధ్యాహ్నం రెండు గంటల ప్రాంతంలో ఆ అమ్మాయి ఒక్కడే ఇంటిగుమ్మంలో నిలుచొనే ఉంది ఎండ తీవ్రంగా ఉండటంతో అందరూ తలుపులు వేసికొని లోపలే ఉన్నారు నేను వీధి గుమ్మందగ్గరకు వెళ్ళి, ఆ అమ్మాయిని లోపలకు రమ్మని సైగ చేసాను విలచిందే - తడవుగా ఆ అమ్మాయి సంతోషంగా తలుపులు చేరవైచి గబ, గబా మా ఇంటిలోనికి వచ్చేసింది తనను లోపలికి

తీసుకొని వెళ్ళి కూర్చోమని చెప్పి, నేను వంట ఇంటిలోనికి వెళ్ళి రెండు కప్పుల టీ చేసికొని వచ్చి ఒకటి ఆ అమ్మాయికి ఇచ్చాను

ఆమె పేరు రజని ఆట తొమ్మిదేక్కాను వరకు చదువుకుందట ఆమె గురించి నేను ఉపోచించవన్న నిజమే అమూనిలాడి పేరు సుబ్బారావు ఆ అమ్మాయి వాళ్ళమ్మ, అతని అగ్రవత్తుల కంపెనీలో పని చేసేవారట మెల్లిగా వాళ్ళమ్మను డబ్బు ఎరచూపి, బుట్టలో వేసి కొన్నాడట ఇప్పుడు వాళ్ళమ్మ, అమూనిలాడు కలసి తనను అతనికి లొంగి పొమ్మని బలవంతం చేస్తున్నారట కాని ఇప్పటి వరకు ఎలాంటి అఘాయిత్యము జరగలేదట

"నాకు అందరిలాగే పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఉంది నాకు నచ్చినవాడు, నేనంటే ఇక్కడదేవాడు నన్ను పోషించ గలిగితే చాలు అటువంటి మనిషికి నాసర్వస్వాన్ని అర్పిస్తాను కాని నాకు ఆ ఆశ తీరేమార్గం కనుచూపు మేరలో కన్పించదంటేదు సంబంధాలు చూసి పెండ్లి చేసే తండ్రి లేదు ఉన్న తల్లికి నామనస్సేమిటో తెలిసికొని నాకోర్కీ తీర్చాలన్న ఉద్దేశ్యం అంతకన్నా లేదు నాఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా నాకొపిదైనా అఘాయిత్యం జరిగితే నేను బ్రతకను" అంటూ డబ్బే ఆ అమ్మాయి తననెలాగైనా రక్షించమంటూ భోకున ఏడ్చేసింది నాకూ కళ్ళు చెమర్చాయి

ఏదో సరదాగా పుస్తకాలు చదువుతుందని అనుకోళ్ళానుగాని, జీవితం గురించి, ఆ అమ్మాయి మనసులో ఇన్ని ఆలోచనలు ఉన్నాయని, శీలం గురించి ఇంత పవిత్ర భావం పెంచుకొన్నదని అనుకోలేదు ఆ సమయంలో ఆమె ఎంతో ఆత్మీయులాలిగా, మరింత సంతోషం పడుతులాలిగా, అంతకు మించి ఉన్నతులాలిగా నాకన్పించింది

"నీకేం భయంలేదు! మా వారికి తెలిసిన పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు ఒకాయన ఉన్నారు మా పెద్దమ్మగారమ్మాయి స్త్రీ సంక్షేమ ఆఫీసర్ నీకు మా చేతనైన సహాయం చేస్తాము ఈలోగా నీవేమీ తొందరపడవద్దు" అని ఒదార్చి ఇంటికి పంపించేసాను

నాయలృతం మావారు రాగానే విషయమంతా చెప్పాను ఆయనసలే జాలి గుండి ఇన్స్పెక్టరు దాకా ఎందుకు వాడి సంగతి నేనే చూస్తానంటూ మండిపడ్డారు కాని నేను నచ్చచెప్పిన తరువాత మర్నాడే ఇన్స్పెక్టరు గారిని తీసుకొని రావడానికి ఒప్పుకొన్నారు ఆ అమ్మాయి విషయాలే మాట్లాడుకుంటూ కూర్చుండిపోయాము

ప్రాచ్ఛన్నై లేవగానే విధిలో గలభా వినిపించి ఏమిటో చూద్దామని బయటకు వచ్చాను ఒక్క క్షణం నా కాళ్ళ కింద భూమి కంపించినట్లయింది వాకిట్లో ఆ రజని శవం గబ గబ ఇంట్లోకి వచ్చి ఉండబట్టలేక భయం ఏడ్చేశాను మావారు కంగారుగా లేచి ఏమయ్యింది అంటూ అడిగాడు నా

నోట మాట రాక వీధిలోనికి వెళ్ళి చూపించాను గబ, గబ బయటకు వెళ్ళి చూసి పాతాళులయ్యారు

రజని శవం ప్రక్కన కూర్చుని ఆమె తల్లి గట్టిగా ఏడుస్తోంది ఎందుకలా ఏడుస్తావు అసలు నీవు తల్లివేనా పిల్లను చేతులారా నీవే చంపేశావు నీ సుఖం కోసం కన్న కూతురినే బలిచేశావు" అంటూ ఆయన బిగ్గరగా అరవడం విని అంత బాధలో కూడా నాకు కంగారు వుట్టింది ఆయన ఎప్పుడూ అంత కొవంగా ఉండగా నేను చూడలేదు పరుగెత్తినట్లుగా బయటకు వెళ్ళి ఆయన రెక్క పట్టుకుని లోనికి తీసుకొని వచ్చాను ఆయన కళ్ళు కూడా చెమ్మగిల్పడం చూసి నాకు మళ్ళీ దుఃఖమాగలేదు

అంతలోనే నేను తేరుకొని వెంటనే వెళ్ళి పోలీసులను తీసుకొని రండి లేకపోతే శవాన్ని కూడా దహనం చేసి, వాళ్ళు శిక్షపడకుండా తప్పించుకొంటారు" అంటున్న నా మాటలు పూర్తి కాకుండానే, ఆయన బట్టలు వేసుకుని పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళారు

పోలీసులు వచ్చి ఇల్లంతా సోదాచేసి ఒక ఉత్తరాన్ని పట్టుకొచ్చారు అది రజని నాకు వ్రాసింది!

ప్రియమైన అక్కయ్యగారీ

నేను మీ ఇంటికి రావడం మా అమ్మ చూచింది, ఇంటికి వెళ్ళగానే నన్ను నిలదీసింది, మీ అండ చూసుకొని మా అమ్మకు ఎదురు తిరిగాను నా నిర్ణయాన్ని, మీరు చేస్తానన్న సహాయం గురించి చెప్పాను ఎట్టి పరిస్థితులలో ఆ మునిలాడికి లొంగేదిలేదని గట్టిగా చెప్పాను

ఆ రాత్రి అతను రాగానే మా అమ్మ అతను కలసి నాకు నచ్చ చెప్పచూశారు కాని నేను గట్టిగా ప్రతిఘటించడంతో మా అమ్మను సినిమాకు పంపించి, నన్ను బలవంతంగా అనుబంధించాడు

ఈ పాపపు ముఖాన్ని మీకు చూపించలేను నా ఆశలు ఈ జన్మలో తీరేవికావు మరో జన్మంటూ వుంటే మీ కడుపున పుట్టే భాగ్యం ప్రసాదించమని ఆ భగవంతుణ్ణి వేడుకొంటున్నాను

నమస్సులతో
అభాగ్యురాలు
రజని

ఆ ఉత్తరం చదువుతున్నంతసేపూ నా కళ్ళు భారాపాతంగా పరీక్షుస్తానే ఉన్నాయి

ఆ తర్వాత పోలీసులు ఆ మునిలాడిని ఆరెస్టు చేయడం, అతనికి 10 సంవత్సరముల కఠిన కారాగార శిక్షపడటం జరిగింది

రజని చనిపోయిన సంవత్సరానికి, మాకు పాప వుట్టింది అవే కళ్ళు, అదే ముక్కు, నేను కడుపుతో ఉండగా పదే పదే రజని గుర్తుకు రావడం వల్లనో లేక నేముడు రజని మొర ఆలకించి, నా పాపగా వుట్టించడం వల్లనో పాపకు రజని పోలికలు వచ్చాయని మేమునుకొన్నాము

పాపకు రజని అనిపేరు పెట్టడానికి మా వారేమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు

